

Dingsdag,

den 11 Maart.

NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van de Lotelingen voor de Nationale Militie der Ligting van het jaar 1834, dat de Militieraad deszelfs tweede zitting zal houden in de gewone Vergaderzaal, in het Raadhuis, op Dingsdag, den 1 April en op Maandag, den 7 April aanstaande, telkens des voormiddags te 9 uren; dat zij, die reclameren op Broedersdienst, te kleine Maat of andere redenen, op Dingsdag, den 1 April, en de zoodanigen, die Ligchaamsgebreken hebben, op Maandag, den 7 April, voor denzelfden moeten verschijnen; terwijl hij, die geene redenen van Vrijstelling heeft, niet voor den Militieraad behoeft te verschijnen, en eindelijk, dat zij zich niet op het ontvangen van een Oproepings-Biljet moeten verlaten.

GRONINGEN den 6 Maart 1834.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN

ITALIE.

ODESSA den 11 Februarij.

Bergsteren werd onze reede andermaal met een dun ijs bedekt, en er viel eene menigte sneeuw, zoodat de sledevaart nog eenmaal konde worden begonnen.

Het Lyceum *Richelieu* alhier heeft een kabinet voor de natuurlijke historie, dat kortelings door professor *Nordmann* met vele belangrijke voorwerpen verrijkt is geworden, meest uit Nieuw-Rusland in Bessarabië. Hij heeft ter verkrijging van dezelve zich in het vorige jaar veel moeite gegeven. Van de 261 soorten van vogelen, die in gemelde landen bekend zijn, heeft hij er 133 bijeen gebragt, en 4 nieuwe soorten zijn door hem ontdekt geworden; van de 25 beschrevene amphibieën vond hij er 18, en ontdekte 3 nieuwe soorten; van de 104 soorten van visschen verzamelde hij er 61, en ontdekte 4 nieuwe. Prof. *Nordmann* heeft al de voorwerpen, welke reeds 2778 bedragen, in orde gerangschikt. Hij is ook bezig met het aanleggen van een botanischen tuin, waarin hij al de boom- en gewassoorten van Nieuw-Rusland en Bessarabië zal bijeenbrengen.

De directeur van het Museum te Kertsch heeft op den berg van *Mithridates* een oud graf ontdekt, waarin hij in eene zerk van cypressenhout twee geraamten vond. Aan den voet van dezelve stonden 2 albasten vazen, een metalen spiegel, een klein vernist beursje en een zeer schoon met rood schiklerwerk versierd kastje. Deze voorwerpen moeten van zeer hooien ouderdom zijn, daar men weet, dat het vervaardigen van die Grieksche vazen met de verovering van Griekenland door de Romeinen ophield.

ROME den 18 Februarij.

De betrekkingen van ons hof met Spanje worden hoe langer hoe meer verwikkeld. Men herinnert zich te wel de handelingen der Cortès vóór twaalf jaren, om niet te weten, wat het Roomsche Hof daarvan te verwachten heeft. Ware *Zea* aan het bestuur gebleven, de zaak der Koningin zoude misschien hier onderstondt zijn geworden. Doch thans hebben zich de staatkundige omstandigheden veranderd, en alle bemoeijingen van Frankrijk, om den Paus voor de Regentes te winnen, zijn vruchteloos. Men zoude van Frankrijk de ontruiming van Ancona als voorloopige voorwaarde verlangd hebben; doch Frankrijk beschouwt zulks als eene inwilliging ten behoeve van den Paus en wil daartegen ook inwilligingen ontvangen. In langen tijd heeft niets zoo zeer de publieke aandacht tot zich getrokken, dan thans Spanje; niets haart hier zoo veel bezorgdheid, wegens den invloed, dien dit land op den toestand der Kerk zoude kunnen uitoefenen.

DENEMARKEN.

KOPPENHAGE den 22 Februarij.

Opmerkelijk is het groot aantal zelfmoordenaars in Noorwegen, naar de opgave van het Noorweegsche *blad Vidan*, hetwelk door het Noorweegsche studenten-genootschap uitgegeven wordt. Volgens hetzelfde, heeft dit getal in het afgeloopen kerkjaar 106 bedragen, zoodat ongeveer op 200 sterfgevallen 1 zelfmoordenaar voorkomt. In de vier voorgaande kerkjaren van 1825 tot 1829 schijnt eene gelijke verhouding plaats gehad te hebben, hetwelk te opmerkelijker voorkomt, daar van het getal overledenen één derde uit kinderen beneden de 5 jaren bestond. De rekeningen van de jaren 1821 tot 1825 voor Zweden wijzen daarentegen op 390 overledenen slechts één zelfmoordenaar aan.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

KASSEL den 23 Februarij.

Eerst heden, nadat er nagenoeg vier weken verlopen zijn, verlaakt men in een publiek dagblad, dat er op Zondag, den 26 Januarij, te Paderborn een oproer heeft plaats gehad. Dien dag hadden de boeren uit zeven onruggende buurten hunne woningen verlaten, ten einde in massa met landbouwersgereedschappen gewapend de stad in te dringen, om zich tegen de verhoogde belastingen te verzetten. Die namelijk vroeger slechts een rijksdaalder moest opbrengen, had er thans 2½ te betalen. De boeren drongen werkelijk in de stad en verjoegen de beambten, die het niet reeds tijdig ontvlugt waren. Eindelijk was de militaire magt, en wel de kavallerie, doch niet met het zwaard in de hand, maar op eene verzoenende wijze, tusschen beide gekomen. Er werd met de boeren gekapituleerd; hunne bezwaren werden naauwkeurig opgenomen en hun werd verzekerd, dat die bezwaren aan den Koning onderworpen zouden worden; waarna zij rustig naar hunne woningen terug keerden.

DRESDEN den 22 Februarij.

Uit Bautzen wordt geschreven, dat door een noodlottig toeval gisteren morgen in het kruidmagazijn aldaar eene hoeveelheid kruid van hief doen vatten; de uitbarsting had het gansche gebouw doen instorten en vijf werklieden waren zwaarder of lichter gewond geworden.

VAN DEN MEIN den 26 Februarij.

De staatkundige regtsgedingen, met welke men zich thans in geheel Duitschland ijverig bezig houdt, nemen eenen snellen voortgang. Men moet de gezamenlijke takken der woelingen reeds zoo ver op het spoor zijn, dat er aan de volledige openlegging der daadzaken weinig ontbreekt. Een toeval heeft daarbij de bereiking van dit doel aanmerkelijk in de hand gewerkt. Naar men verhaalt, zijn in de papieren van eenen eerst vier weken geleden in hechtenis genomen student, die zich volkomen veilig waande, omdat sedert den 3 April niet de minste navraag betrekkelijk zijne verbintnissen geschied was, de gewigtigste ophelderingen en bewijzen gevonden. Tuidens eene andere lezing, waren deze papieren niet den eigendom van den gearresteerden, maar van een' zijner mede-studenten, die, onder voorwendsel van eene verre reis te moeten doen, dezelve aan zijnen vriend te bewaren had gegeven.

MUNCHEN den 28 Februarij.

De uytvinder der lithographie, de heer *Alois Senefelder*, inspecteur bij de commissie van het kadaster, is den 26 Feb., in den ouderdom van 63 jaren, alhier overleden.

BERLIJN den 5 Maart.

Z. K. H. de Prins van Oranje en Hoogstedszels zoon, Z. K. H. de Erfprins van Oranje, zijn van Petersburg alhier aangekomen.

(Proussische Staats-Zeitung.)

HAMBURG den 3 Maart.

Sedert eenige weken heerscht hier in den omtrek eene mazelen-epidemie in zulk eene mate, als hij ons zelden het geval is. Dezelve heeft intusschen een zoo goedaardig karakter, dat de meeste zieken nauwelijks eenige geneeskundige hulp behoeven. Het is merkwaardig, dat in het jaar 1759, toen de Halysche Komeet verscheen, (die wij, gelijk bekend is, in dit jaar weder zien zullen,) in onderscheidene landen koortsachtige huidziekten in buitengewone menigte zijn opgemerkt geworden. Zoo heerschten in Weenen en Koppenhage kwaadaardige pokken, in Zwaben de scharlaken- en andere huidziekten. (Zie *Schnurrer's Chronik* von den Seuchen, T. 1, S. 328.)

FRANKFORT den 4 Maart.

Men meldt het volgende uit Koblenz: » Voor eenige dagen wilde een heelmeeester van het dorp Briedel, aan de Moezel, des avonds over den berg naar zijne woonplaats Cochem terug keeren. Drie dagen lang bleven de zijnen angstig op hem wachten, en daar men nergens iets van hem vernam, werden de gemeenten Ernst en Seel uitgenoodigd, den omtrek te laten doorzoeken. Op de hoogte in het bosch vond men

den kleinen hond van den vermisten, die naar een' der zoekers kwam toelopen, die hem een klein stuk brood toewierp. De hond liep daarop verder het bosch in; de zoekende volgde hem; en — welk een tooneel van jammer! de heelmeeester had zich dermate in een' doornenstruik verward, dat hij, met talloze wonden bedekt, staande daarin dood gevonden werd.

Ons dagblad bewijst uit de briefwisseling tusschen de generaals *Dumoulin* en *de Tubor*, dat eerstgemelde regt heeft gehad den heer *Hannau* te arresteren, en zegt: » Dit zijn alle daadzaken, die men niet kan tegenspreken; de respectieve partijen hebben het aangehaalde geteekend. Wij willen thans nog onder het oog der Belgen brengen de woorden van een' hunner beste vrienden, den heer *Bignon*, een' Franschen liberalen afgevaardigde, woorden door het Luiksche dagblad *L'Industrie* ook overgenomen:

» Ik moet eene andere oorlogskans aanwijzen, die haren oorsprong heeft in de drift ten, in de onvoorzigtigheid der Belgen: het is hunne ongegronde aanmatiging op het Groothertogdom Luxemburg. Ik haal dit aan, ten einde eene dwaling tegen te gaan, die te veel verspreid is, en uit vrees, dat de drukpers de onafhankelijkheid der Belgen in de waagschaaf zal brengen, door hen aan te sporen in hun stelsel van overheersching voort te gaan, geschikt om een' strijd tusschen hen en Duitschland te bewerken. . . . De schuld is aan den kant der Belgen: de vrienden der vrijheid moeten hen waarschuwen.

Brieven uit Genua, van den 15 Februarij, geven verslag van eene aardbeving, die den vorigen dag te 2 uren aldaar heeft plaats gehad. De slingende beweging heeft 9 seconden geduurd. Na verloop van 50 minuten, had er een tweede schok plaats, die minder hevig en van korteren duur was. Bij een nevelachtig weder heeft men die aardbeving ook te Parma gevoeld; dezelve duurde aldaar 4 seconden en had eene rigting van het Z. Westen naar het N. Oosten. Een uur daarna had de tweede schok plaats.

Van den 5den. Uit Napels schrijft men, nopens den Vesuvius, van den 15 Februarij: » Het is opmerkenswaardig, dat binnen den ouden krater, boven de stroomende lava, de gestolde vulkanische stoffen den vorm van verscheidene kleine bruggen hebben aangenomen, onder welke de lava loopt en van den rand des kraters gelijk een waterval naar beneden stort. De massa der lava in de vlakte is reeds zeer belangrijk en bedekt den grond tot eene tamelijke hoogte. In den nacht van den 7 dezer was het, alsof de vulkaan beefde, en deze schudding of beving deelde zich in de omstreken mede.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 5 Maart.

Gisteren avond heeft de heer *Buckingham* in het Huis der Gemeenten een voorstel gedaan, strekkende tot het afschaffen van de alhier te lande aangenomen gewoonte van het pressen van zeelieden voor 's lands dienst. De spreker noemde het eigendunkelijk oplichten en gewelddadig wegvoeren van den eersten den besten persoon, die voor de zeediens dienst geschikt geacht werd, eene schreeuende verkrachting van de persoonlijke vrijheid, en stelde den toestand, waarin de gepreste zeelieden somtijds jaren lang verkeerden, gelijk met eene slavernij. — De bestredene gewoonte heeft, op haar zelve, geene verdedigers gevonden, maar de ministers hebben beweerd, dat de Koninklijke regten vereischen, dat in deze aangelegenheid a leen van wege het bestuur veranderingen werden voorgedragen. De eerste lof van de admiraliteit, lord *James Graham*, heeft dan ook terstond aangekondigd, dat hij een ontwerp van wet zoude indienen, waarbij eene algemeene inschrijving en loting voor de zeediens, in plaats van de gedwongene pressing, zoude worden ingevoerd, en die gedwongene pressing alleen vrij zoude staan in geval van dringende noodzakelijkheid. — Na eene langdurige en levendige beraadslaging heeft de vergadering, met 218 tegen 130 stemmen, het oorspronkelijke voorstel van den heer *Buckingham* (hetwelk inhoudt, dat de zaak door eene commissie onderzocht zoude worden) verworpen, en tot het indienen van de door den minister *Graham* aangekondigde bill verlot gegeven.

In bijzondere berigten uit Konstantinopel, van den 4 Februarij, wordt thans gemeld, dat de voor eenige dagen in genoemde hoofdstad verbreide tijding, dat de Samioten zich aan de Porte onderworpen hadden, ongegrond bevonden is. — Vooris meldt men, dat de Egyptenaren in Syrië meer en meer in een' onaangetast toestand verkeerden; de bevolking moet door de krijgsmagt in toom gehouden worden.

De laatste brieven van Lissabon brengen het verhaal mede van een gevecht, op den 18 Februarij tusschen de Miguelisten en Constitutionelen of troepen van Don *Pedro* voorgevallen. Dien dag is een aantal Miguelisten, onder de bevelen van den generaal *Lemos*, Santarem uitgetrokken en heeft de positiën der armee van Don *Pedro*, over welke de generaal graaf *Saldanha* het bevel voerde, aangetast. Van weerszijden is, na een hardnekkig strijden, veel volks gebleven. *Saldanha* schrijft zich de overwinning toe en zegt, dat alleen het vallen van den nacht hem belet heeft den vijand te vervolgen. Hij heeft 162 krijgsgevangenen gemaakt en twee vaandels veroverd. Zijn verlies geeft hij als aanmerkelijk op; de luitenant-kolonel *Miranda*, overste van het Fransch legioen, en zijn aide-de-camp, de majoor *Guillet*, zijn beide gevangelijk gewond. Aan den kant der Miguelisten is, onder anderen, de kolonel *Ricardo* gesneven. Tot nog toe is het vrij duister, wie van beide partijen bij dit treffen iets gewonnen heeft; en daar tot op den 24sten dit gevecht door geen ander en vooral door geen aanval op Santarem gevolgd is geworden, twijfelt hier menigeen, of de uitslag daarvan wel zoo voordeelig voor Don *Pedro* is geweest, als de berigten van zijnen kant willen doen gelooven.

Men zeide, dat de hertog de *Terceira (Villa Flor)* met vierduizend man van Lissabon naar Alentejo moest oprukken.

Tusschen den generaal *Saldanha* en den minister van oorlog *Freire* moet een misverstand gerezen zijn over de weigering van den generaal, van te voldoen aan een order des ministers, om naar Coimbra op te trekken, dat deze in de gegevene omstandigheden niet raadzaam oordeelde.

Don *Pedro* is ongesteld en uit dien hoofde heeft de Engelsche gezant, lord *Howard de Walden*, hem zijne geloofsbrieven nog niet kunnen overhandigen.

Er liep een gerucht, dat den 22sten te Lissabon eene zamezwering ten voordeele van Don *Miguel* moest uitbreken en dat deze zijne troepen den 18den had doen aanzeggen, dat zij naar Lissabon optrokken, om er getuigen te zijn van zijne terugkomst in zijn hoofdstad.

Volgens bijzondere brieven uit Lissabon, is het volk ver van ingenomen met Don *Pedro's* regering, en ziet men van dag tot dag het misnoegen meer en meer toenemen, vooral onder de mindere klasse. Dit is voornamelijk te wijten aan den weinigen eerbied, dien het Bestuur voor geestelijke en kerkelijke zaken toont, dat op zijn minst als zeer onstaatkundig moet beschouwd worden. De Portugezen zijn te zeer gehecht aan hunne godsdienst met al hare oude ceremoniën, dan dat zij met onverschillige oogen het ontwijden en berooven der kerken en het afschaffen van kloosters kunnen aanzien. Ook moet de Regering met blindheid geslagen zijn, om, na de ondervinding der vroegere constitutionele tijdperken, het verkeerde van deze handelwijze niet te gevoelen.

Den 15 der vorige maand heeft bij Maltha een droevig ongeluk plaats gehad. Twee dagen te voren was aldaar de *Meteor*, kapitein *Waye*, aangekomen met eene lading buskruid. Dit schip was door stormen beloopt en daardoor waren eenige der vaten beschadigd, zoodat een gedeelte van het kruid gestort was. Na honderd en tachtig vaatjes gelost te hebben, was men genoodzaakt de nog aan boord geblevene te repareren, en gedurende dit werk schijnt het kruid vuur gevat te hebben, zoodat het schip met den kapitein, eenige manschappen der equipage en een' heer, die zich toevallig aan boord bevond, in de lucht gesprongen is. Zestien malthezers werklieden, die op de kaai stonden, zijn gedood en verscheidene andere menschen gekwetst.

FRANKRIJK.

PARIJS den 4 Maart.

Het *Journal des Debats* deelt het volgende mede: Allezijs geloofwaardige brieven melden, dat de Keizer van Oostenrijk gevaarlijk ziekt ligt. Het stilzwijgen betreffende Zijner Majesteits ware gesteldheid vermeerdert wellicht nog de ongerustheid, die zich in het publiek te Weenen heeft verspreid, en de voorzorgen, welke men tegenwoordig zoude willen nemen, om de bekommerning te verdrijven, zouden het tegenovergestelde uitwerksel te weeg brengen.

De *Quotidienne* deelt het volgende partikuliere schrijven mede uit 's Hage, d.d.

25 Februarij: Het gerucht, hetwelk zich reeds verspreid heeft van eene vastgestelde echtverbintenis tusschen den oudsten zoon van den Prins van Oranje en de oudste der dochteren van Keizer Nikolaas, wordt op nieuw versterkt door hetgene ons deswege uit Rusland wordt geschreven. Ik geef u daarvan een uittreksel:

— Het huwelijk der oudste dochter van Keizer Nikolaas met des Prins van Oranje oudsten zoon zoude, op de eenvoudigste wijze van de wereld, de restauratie in België aanbrengen. Die jonge Vorst zoude Koning der Belgen worden, en na het overlijden van zijn vader en grootvader België hem *ipso jure* toevallen. Zoo zouden de uitwerkselen der Belgische omwenteling, regtens zoo wel als daadwerkelijk, vernietigd zijn.

— Vierhonderd studenten in de medicijnen zijn hunne opwachting bij den heer Cabot gaan maken, om hem hun leedwezen te betuigen over zijne veroordeeling door het hof van assises.

De twee directeurs van het republikeinsche blad de *National*, de heeren *Conseil* en *Arnold Scheffer*, zijn door hetzelfde hof verwezen tot twee maanden gevangenis, tweeduizend francs en in de kosten, als zich schuldig gemaakt hebbende aan het geven van een verslag van een regtsdeling, hetwelk aan dat blad door een vroeger vonnis van het hof verboden is.

— Een gedeelte der troepen, die naar Lyon of de omstreken dier stad gezonden waren, is naar derzelver respectieve garnizoensplaatsen wedergekeerd. Ook moeten eenige regementen binnen kort te Parijs komen.

Van den 5den. Wij ontvangen de *Gazette de Madrid* van den 22 Februarij, de *Revue Espagnolle* en het *Bulletin du Commerce* van den 23sten, als ook brieven van Madrid van den 24 Februarij. De volmaakte rust bleef er heerschen. Een Koninklijk dekreet vaardigde het bevel uit tot eene ligting van 25,000 man, waarvan de adel zich a 2000 francs per hoofd, ten voordeele der publieke schatkist, bevrijden kan. Van nu af aan zal, even als in Frankrijk, de aanvulling der armee telken jare plaats hebben door ligting der manschap, van 17 tot 30 jaren ouderdoms.

Eene kwestie, die de gemoederen levendig gespannen houdt, is, of de Cortès-vergaderingen in het openbaar of in het geheim zullen gehouden worden. Men kende deswege nog het gevoelen van het ministerie niet, hetwelk er op blijft staan, om de bijeenroeping dier vergadering nog uit te stellen.

Onder de Carlistische agenten, die, zoo men weet, meestal tot de kerk behoord, wordt eene groote beweging opgemerkt. Dezer dagen had men te Ciudad-Rodrigo twee monniken gevat, die zich met eene som van 24,000 francs in goud naar Portugal wilden begeven.

— De Engelsche gezant heeft gisteren eene zeer lange conferentie gehad met den heer de Broglie, ten opzichte van het voorgevallene in Luxemburg. Men is er op bedacht, om aan de Duitse Bondsvergadering waarborgen te vragen tegen elke nieuwe schending van het Belgische grondgebied, tot dat de Luxemburgsche en Limburgsche kwestien hare oplossing zullen hebben bekomen.

Van den 6den. Heden ter beurze is geene tijding ontvangen anders, dan van het aankomen eens koeriers van Weenen, de herstelling der gezondheid van den Keizer van Oostenrijk mededeelende.

Van den 7den. De tijdingen nopens de in Spanje geïnurgeerde provinciën blijven vrij onbeduidend; wel grijpen er altijd eenige vechtrumoeren plaats, maar de meeste Carlisten zijn in de gebergten terug getrokken, en schijnen een gunstig oogenblik af te wachten. Men beweert, dat de hoofden van den opstand allen van Don Carlos bevel hebben, om hunne strijdkrachten niet in eenig beslissend treffen te wagen. Don Carlos doet zijnen partijgangeren hoop geven, dat hij op het punt staat van, aan de spits van een Portugeesch leger, ter hunner hulp op te komen. Doch de ongunstige toestand van Don Miguel laat niet toe, een gedeelte zijner troepen af te zenden, om de ontwerpen van den Spaanschen pretendent te dienen. Het gevecht van den 13 Februarij heeft, in weerwil van de dapperheid der Miguelistische troepen, de zaak van Don Miguel niet bevorderd, en men gelooft niet, dat hij aan Don Carlos troepen zal kunnen verleen, ter volvoering der ontwerpen van dien Prins.

BELGIË.

BRUSSEL den 7 Maart.

De *Indépendant* behelst het volgende partikuliere schrijven uit Parijs, d.d. 4 Maart: De minister der Duitse Bondsvergadering bij het Fransche Gouvernement heeft, den 3 Maart, aan den heer de Broglie eene nota van den heer president der Duitse Bondsvergadering overhandigd, in antwoord op de van Frankrijks zijde gedane voorstelling, den 26 Februarij te Frankfort door den residerenden minister overhandigd.

Die nota, welke insgelijks aan lord Palmerston moet overhandigd zijn, luidt als volgt:

» Dat de Duitse Bondsvergadering, noch regtsteeks, noch zijdelings, aan den generaal Dumoulin heeft bevel gegeven, om den heer Hanau in hechtenis te nemen.
» Dat die officier deze daad alleenlijk heeft volvoerd ten gevolge eener verkeerde uitlegging der Bondsvesting Luxemburg betreffende reglementen.
» En eindelijk, dat, enkel op het eerste inzien der voorstelling, door de gouvernemen-
» tenten van Frankrijk en Engeland, betreffende dit magts-mishruik van de zijde
» eens agenten der Duitse Bondsvergadering, ingediend, onmiddellijk aan dien agent
» is bevel gegeven, om op staanden voet den heer Hanau in vrijheid te stellen, en
» hem tot aan de grenscheiding van den vesting-omtrek een vrijeleide te geven.

Dat antwoord, den 26sten 's avonds afgezonden, slechts weinige uren nadat de dépêche van den heer de Broglie door den Franschen gezant te Frankfort was medegedeeld, is door eenen buitengewonen koerier te Parijs aangebragt.

Men zegt, dat, na van dit antwoord kennis genomen en over hetzelfde met zijne ambtgenooten in rade geconfereerd te hebben, de heer minister van buitenlandsche zaken gisteren namiddag te 2 uren eene zamenkomst met lord Granville heeft gehad, en dat, in gemeen overleg met den Engelschen gezant, hij gerescribeerd heeft, dat de beide Gouvernemen-
» ten, behalve het in vrijheid stellen van den heer Hanau, ook
» het ontslag van den generaal Dumoulin verlangden.

De *Indépendant* voegt hierbij de volgende aanmerking:

De bovenstaande nota is eene formele logenstraffing van het *Journal de Luxembourg*, hetwelk beweert, dat de Bondsvergadering de handelwijze van den generaal heeft goedgekeurd.

Van den 8sten. Niet zonder innerlijken trots, gepaard evenwel met eenig spottachtig meesmuilen, heeft men alhier uit de Engelsche dagbladen gezien, dat het onze naar Lissabon geschikte hulpstroepen zijn, aan welke wij eene meer of min gegronde vrees voor oproer, opstand en verraad, het te keer gaan dezer ongeregelheden en het handhaven der orde opgedragen is. Lissabon mag zich derhalve vleien weldra eene volkomen Belgische welvaart en orde te zullen genieten.

ANTWERPEN den 6 Maart.

In het *Journal du Commerce* leest men het volgende:

Sedert eenige dagen hebben de dagbladen eene nieuwe emigratie onzer groote koopvaardij-schepen aangekondigd. Niet slechts wordt dat noodlottig berigt, aan welks echtheid wij nog wilden twijfelen, door onze correspondenten uit Holland bevestigd, maar wij vernemen zelfs, dat het ongeluk nog grooter is, dan de dagbladen het ons hebben voorgesteld. Zij spraken slechts van twee zeehandelaars, als zich in Holland gaande vestigen met 5 of 6 hunner schepen, als onder Hollandsche vlag gaande varen; doch metterdaad zijn drie onzer zeehandelaars gemagtigd, zich in Holland neer te zetten, en berokkent ons hunne emigratie een verlies van elf schepen. Wij laten hier volgen de lijst dier schepen, met opgave van derzelver tonnenlast en van de havens, waar zij thans liggen, als ook de namen van derzelver eigenaren:

Serruys & Comp. vijf schepen, als: de *Schelde* 700 tonnen, de *Koophandel* 700 tonnen, liggende beide te Vlissingen; de vijf *Gebroeders* 400 tonnen, te Antwerpen; *Apollon* 500 tonnen, *L'Aventure* 200 tonnen, beide te Ostende.

J. B. Bonnet drie schepen, als: *Macassar* 900 tonnen, van der *Werf* 900 tonnen, *Ortelius* 900 tonnen, te Antwerpen.

Neef & Comp. drie schepen, als: *Eugenie* 500 tonnen, *Mathilde* 300 tonnen, *Augustin* 350 tonnen, te Antwerpen.

Dit zijn nagenoeg de laatste overblijfselen onzer koopvaardij-schepen, voormaals gebezigd tot onze schitterende vaart naar de eerste oorden der wereld. Het gouvernement gelaat zich sinds eenigen tijd, als name het de belangen des handels en der nijverheid levendig ter harte; zijn niet deszelfs betuigingen en oogenschijnlijke bemoeijingen slechts ijlele vermoedingen, zoo als velen zulks vermoeden, dan moet de daadzaak, van welke wij het bestaan bevestigen, voor hetzelfde een nieuwe spoorslag zijn, om die zoo wrede verdrukten belangen zich aan te trekken; want, eene wijl tijds nog, en de middelen tot herstel, met welker behulp men beweert ons te zullen redden, zullen ons worden toegediend, wanneer alle beginselen onzer commerciële en industriële welvaart zullen zijn vertrappt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 6 Maart.

Naar men verzekert, wordt Z. K. H. de Prins van Oranje tegen aanstaanden Dingsdag, van Hoogstdezelfs reis naar Petersburg, in deze residentie terug verwacht.

Van den 7den. De Bestuurders der Noord- en Zuid-Hollandsche Reddings-Maatschappij hebben dezer dagen eene circulaire in de onderscheidene steden en plaatsen rondgezonden, waarbij zij hunne landgenooten aandringen, om deze nuttige Maatschappij door hunne milde bijdragen te helpen ondersteunen. » De werking der Maat-

schappij, aldus laten bestuurders zich in hunne circulaire uit, » bepaalt zich tot het geheele zeestrand van Ter Heide tot aan Schiermonnikoog, aan hetwelk op vijftien verschillende plaatsen de reddingsmiddelen voorhanden en ijverige plaatselijke bestuurders tot het aanwenden derzelve aanwezig zijn, en terwijl zij, bij alle gelegenheid van strandings-gevaar, waarbij redding vereischt werd, door ijver en getrouwheid, ondanks den wederstand der elementen en stormen, het uiterste heeft aangewend, heeft zij onder Gods zegen het geluk gehad, om, sedert haar bestaan, een aantal van honderd tweëntachtig menschen, in negenentwintig voorvallen, te behouden; welke daadzaken, overeenkomstig de voorschriften deswege bestaande, de geredden zelve hebben erkend.

Het afgeloopen jaargetijde was zeker een der merkwaardigste onder de aange-
teekende van stormen en zeerampen ook op onze kusten, en hoe zeer de Algoede dergelijke genadig moge verhoeden, is het niettemin een pligt der menschlievendheid, om het aanwenden van die middelen, welke de nasporingen van het mensche-
lijk vernuft tot het redden van schipbreukelingen hebben uitgedacht, tot stand te brengen.

De Maatschappij zou, door de bijdragen harer leden, genoegzaam in staat gesteld zijn, indien alles bleef op den tegenwoordigen voet, zich van hare voortdurend ver-
zekerd te kunnen achten; nogtans is het eene daadzaak, dat de sterfte en lotgevallen der menschen op het getal harer leden van eenen onmiskenbaren invloed zijn, en dat bij het verlies van de zoodanigen de jaarlijksche inkomsten verminderen, waarbij dan ook komt, dat de reddingsmiddelen slijten en met de bergplaatsen, aan de uiterste punten van het strand geplaatst, kostbare vernieuwing en herstelling vereischen.

De ondergeteekenden wenschen hierop uwe aandacht te vestigen; ul. te herinne-
ren, dat hare Maatschappij, even als die tot redding van drenkelingen, op onzen Nederlandschen grond gesticht is; dat zij vóór of gelijktijdig met soortgelijke in Engeland haar bestaan verkregen heeft, en dus als een vaderlandsch voortbrengsel uwe medewerking mag verdienen.

Bestuurders eindigen met in te roepen de goedwillige medewerking hunner land-
genooten, door voor eens of wel voor eene jaarlijksche bijdrage, van ten minste drie guldens, in te teekenen; waartoe voor deze stad de gelegenheid bestaat bij den correspondent dier Maatschappij, den heer G. H. de Vries Robbé, in de Spuistraat.

— Constant Polari, de ontvreemder der diamanten van H. K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje, heeft heden alhier voor het hof van assises te regt gestaan. Drie getuigen zijn in deze zaak gehoord, als: een secretaris van H. K. H. de Prinses; de heer de Knyff, voormalig directeur der politie te Brussel, en mejufvrouw Tichernicheff, voormaals geattacheerd aan de dienst van H. K. H. de Prinses van Oranje, die met de juweelen en kleinodiën van de Prinses het meest bekend was, en welke eerst gisteren avond, uit Petersburg, alhier gearriveerd is. Het requisitoir van het openbaar ministerie is geweest, dat het maximum der straf, bij de wet bepaald, op Polari behoorde toegepast te worden, en hij dienvolgens bij arrest van het hof gecondemneerd behoorde te worden tot tepronkstelling op een schavot, te 's Gravenhage, met een papier op de borst, waarop de misdaad zal uitgedrukt staan, en voorts tot een confinement in een tucht- of werkhuis van niet langer dan 15 jaren, met de kosten van het proces en teruggave der diamanten, enz.

De advocaat de Bas heeft den beschuldigde verdedigd en die verdediging voorna-
melijk daarop gegrond, dat het zeer wel mogelijk was, dat de beschuldigde, meer dan twee jaren, zoo in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika als in ons Vaderland gevangen gezeten hebbende, eindelijk, dezen onzekeren staat van zaken moede zijnde geworden, daardoor tot eene vrijwillige bekentenis is gekomen, en dat, de beschuldigde, op last van het Gouvernement, en niet door de bevoegde regterlijke magt, gearresteerd zijnde, zulks in strijd met de bepalingen der grondwet was geschied. Te vijf uren zijn de debatten gesloten en is de uitspraak van het arrest bepaald op morgen, te twaalf uren.

Van den 8sten. De beschuldigde Constant Polari, zich ook genoemd hebbende Carrara, is bij arrest van het hof van assises van heden schuldig verklaard aan diefstal bij nacht, door middel van overklimmen, alsmede van uitwendige en inwendige braak in een bewoond huis gepleegd, en deswege (op grond van de art. 384 en 381, no. 4 van het wetboek van strafregt en art. 9 en 11 der publicatie van den 11 December 1813) veroordeeld tot de straf van tepronkstelling op een schavot te 's Gravenhage, gedurende een half uur, en confinement in een rasp- of tuchthuis voor den tijd van twaalf jaren en in de kosten, met bevel, dat een extract van 's hofs arrest te 's Gravenhage en te Brussel zal worden aangeplakt en dat het gestolene, voor zoo verre het in handen der justitie is, aan de daarop reghebbenden zal worden terug gegeven.

AMSTERDAM den 8 Maart.

Uit Waadt wordt het volgende gemeld: Het schoone geslacht houdt zich insgelijks met de politiek bezig. Te Monthey heeft men een groot federaal-bal gegeven. De dames, in groot federaal-japon, federaal-shawl, federaal-lint op den hof, hielden het federaal-vaandel van het slot en plantten hetzelfde, onder eenen grooten federalen bijval, in het midden van de federale zaal, voor het federale bal bestemd. Nog nimmer heeft bij eenen dans, die den ganschen nacht duurde, het federalisme beter gefederaliseerd. De warme wijn was mede van de partij, doch deze leekur federaliseerde de dames zoo, dat zij bij het einde van het bal er van moesten afzien, om het federale vaandel weder naar deszelfs plaats terug te brengen. De heeren hebben zich met deze taak moeten belasten.

BREDA den 4 Maart.

Thans van goederhand in staat gesteld naauwkeuriger berigt te geven, dan tot heden gedaan is, aangaande den manslag op den persoon van van Kelkoven, serjant bij de 17de afdeeling infanterie, door den wachmeester van der Borgt gepleegd, kunnen wij melden, dat deze manslag niet op zulk eene moorddadige wijze heeft plaats gehad, als wel door sommige dagbladen opgegeven is geworden, en dat de serjant van Kelkoven zelf eenigermate aanleiding tot het voorgevallene gegeven heeft. Genoemde serjant van Kelkoven, namelijk, ontmoette, na reeds in eene andere herberg, uit dronkenschap, met eenige boeren twist te hebben gehad, in eene andere herberg, in het kantonement der dragonders, den wachmeester van dat wapen van der Borgt, met nog een anderen dragonder, en verzocht deze beiden hem een eindwegs te vergezellen. Onder weg ontstond tusschen den genoemden serjant en den wachmeester twist, waarbij de laatstgenoemde aan den serjant diens tadel onwettigde en hem daarmede verscheidene wonden toebrengt, welke aanzienlijk bloedverlies veroorzaakten en den dood van den serjant ten gevolge hadden. Voorts kunnen wij stellig verzekeren, dat de dragonder, die den wachmeester vergezelde, en op wien in den beginne het vermoeden van medeplichtigheid aan voorgemelden manslag rustte, bij onderzoek bevonden is, daaraan geheel onschuldig te zijn; en dat, eindelijk, het droevige voorval van den wachmeester Hanckraaff, een jong mensch en die als een zeer oppassend militair bij zijn regiment bekend stond, eenige dagen vroeger, dan het bovenstaande ongeluk voorgevallen is, en dus met den manslag, op den serjant van Kelkoven begaan, niets gemeens heeft.

'sHERTOGENBOSCH den 6 Maart.

Z. K. H. de Prins van Oranje schijnt spoedig, na zijne terugkomst uit Rusland, in het hoofdkwartier van Tilburg te worden verwacht. Men heeft er last bekomen, om verscheidene kwartieren voor generaals en hoofd-officieren in gereedheid te brengen.

ROTTERDAM den 7 Maart.

De nieuw op terigten katholieke universiteit schijnt in België aanleiding tot oproerige bewegingen, onder aanvoering van de partij der liberalen, gegeven te hebben. In den nacht tusschen den 2 en 3 dezer heeft zich voor het paleis van den bisschop te Gent een hoop volks vereenigd, welke, na eene kattenmuziek te hebben uitgevoerd, uiteengegaan is onder den kreet van: *wey met de Katholieke Universiteit! wey met de Priesters!* De rust schijnt daar verder niet gestoord te zijn. Doch de *Indépendant* deelt den volgende brief mede uit Gent, d.d. 6 Maart:

De nachtelijke rumoermakers zijn gisteren avond te elf uren terug gekeerd voor het bisschoppelijke paleis, met voornemen om de tooneelen te hervatten, welke zij in den nacht van Zondag l.l. straffeloos hadden vertoond; maar zij werden in hunne verwachting bedrogen; want de politie was van hun voornemen onderrigt, en nam, zoodra de ketelmuziek begonnen was, negentien hunner in hechtenis. Nog veel meer zouden gevat zijn geworden, indien de politie niet te haastig geweest ware. De rumoermakers hebben hunne instrumenten en de stokken, waarmede zij gewapend waren, op het slagveld achtergelaten. Een hunner heeft in de verwarring eene ligte wonde bekomen. Zij zijn dezen morgen op vrije voeten gesteld; er zal eene instructie tegen hen begonnen worden.

Te Leuven is de zaak van een' ergeren aard geworden, althans de gisting had den 5den nog niet op gehouden: drie dagen te voren was de beweging aldaar door de studenten der hoogeschool begonnen en had zich het eerst geopenbaard met eene zamenrotting voor het huis der boekdrukkers van Linthout en van den Zande, die alstoen met allerlei beschimpingen en scheldwoorden nitgejouwd werden, omdat zij den rondgaanden brief der bisschoppen uit den *Courrier de la Meuse* nagedrukt hadden. Den 4den werden vier studenten, ten gevolge van beleedigingen aan de agenten van politie, in arrest gebracht. Terwijl men dezen den 5den, op verzoek van eenige professoren, in vrijheid stelde, had er zulk eene opschudding onder hunne makkers op de collegiën plaats, dat de meeste gesloten werden, waarna deze jongelieden zich in massa voor het raadhuis begaven en aldaar kreten van geweld aanhieven; vervolgens heb-

Er zijn tot nu toe 128 Instituten voor Doofstommen bekend en 84 van dezelve bevatten 3292 kweekelingen. Hoe klein is intusschen dit getal in vergelijking met diegenen, welke aanspraak hebben op onderwijs en vorming! Indien men eens naar eene waarschijnlijke berekening aanneemt, dat van de 1550 *den* doofstom is, dan heeft Frankrijk, hetwelk 32 millioenen menschen telt, 20,189 van die ongelukkigen; Oostenrijk bijna 17,000; Rusland omtrent 27,000; geheel Europa, dat door bijna 214 millioenen bevolkt is, niet minder dan *honderd negenendertig duizend*, en de geheele aardbol, wanneer men 850 millioenen menschen rekent (*), *vijfhonderd zevenentwintig duizend, honderdvijftig* doofstommen. Hoe klein is nog het getal van degenen, die onderwezen en tot *menschen* veredeld worden, in vergelijking met hen, die nog als *dieren* rondswaiven! Van de in *Frankrijk* zich bevindende doofstommen ontvangt slechts het vierde deel onderwijs. Alleen in *Nederland* wordt, zoo ver wij weten, geen doofstomme verwaarloosd.

Berlijn heeft den 15 der vorige maand het zeldzame voorbeeld opgeleverd, dat bij de begrafenis van een man, aan wiens naam zich noch de herinnering van roemrijke daden, noch staatkundige belangen vastknoopen, niet minder dan 30,000 menschen zijn op den been geweest. Het was bij de ter aarde bestelling van den beroemden geleerde, den algemeen geachten SCHLEIERMACHER, die den 12 dier maand is overleden. Het is opmerkelijk, dat de twee grootste geleerden, welke *Duitschland* in den laatsten tijd verloren heeft, NIEBUHR en SCHLEIERMACHER, door de gebeurtenissen van 1830 op eene wijze zijn aangedaan geworden, welke hunnen dood schijnt verhaast te hebben. Maar de zwaarmoedigheid, waarin beiden in de laatste jaren vervallen waren, was bij ieder hunner geheel verschillend gewijzigd. NIEBUHR was bekommerd, dat alle grondige kennis en degelijke geleerdheid in algemeene minachting zou komen en daardoor de tijden van barbaarschheid terug keeren zouden; SCHLEIERMACHER hield zich overtuigd, dat de dagen niet verre meer af waren, dat de wereld enkel door stoffelijke belangen zou bewogen worden en men naar de edelste deugden van het menschelijk hart, maar liefde, vertrouwen, eerlijkheid, vruchteloos zoeken zou. Het heeft eenen aangename indruk gegeven, dat mannen van allerlei stand en denkwijze, zich gedrongen hebben gevoeld het lijk van eenen man eershalve te volgen, wiens verdiensten waren: een voortreffelijk geleerde, een geacht leeraar, een roerend kanselredenaar, en een edel mensch geweest te zijn.

De *Leins. Zeitung* meldt uit München, dat het berigt, dat namelijk een voormalig krijgsman, verdacht van den moord van *Kasper Hauser*, in hechtenis zoude zijn genomen, zich schijnt te bevestigen. De aangift, zegt men, is door een vrouw uit Keulen gedaan, die evenwel de uitgelooft belofte moet van de hand gewezen hebben.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 23 Januarij 11, no. 49, is tot *Lid der Kommissie van Landbouw in de Provincie Groningen* benoemd geweest de heer R. *Wieringa*, *Medicinsche Doctor te Warffum*.

Het hier zoude eene uitvinding van de Egyptenaren zijn. BENNA beweerde in zijne reis-rechts ad vitam longam, dat het voordelig is, bij het vrouwen met gerst een derde deel of de helft hoven te doen, omdat deze drank daardoor veel zerkwikkender wordt, dandie, welke men alleen van gerst brouwt. De hop is bij het hier een voortreffelijk maagversterkend middel, en vele doctoren noemen haar verzachtend en krimp stillend. Dr. ODIERA genaa een' zeer hevigen hoest daarc'oor, dat de kranke des avonds eene groote hoeveelheid hier dronk. De slaap keerde terug en de smarten verminderden: door geene andere geneesmiddelen had men deze ziekte kunnen genezen.

„Het leger van dezen Vorst bestaat uit *Negers*, *Arabieren* en *Turken*. De beide eersten maken de gewone soldaten uit. De onder-officiers en ook eenige officieren behoorren tot de lagere standen van dat volk. De *Turken* maken het eigenlijke officieren-korps uit. De *Negers* en *Arabieren* ondertusschen verachten elkander gewoonlyk, haten en vrezen te gelyk de *Turken*. — De *Negers* bezitten een ongehoofelyk stoïcismus en schijnen geenen prijs in het leven te stellen. Toen de heghmeester Dn. SLOF eenen Neger het been afzette, stond hij over zijne bedaartheit verstonid en vroeg hem: »Veroorzaakt dat den geene pijn?» — »Lydt een slaaf pijn?» was het antwoord. — In tegenwoofdigheid van eenen Europeschen reiziger en den oversten luitenant van PROKESCH, sprak een *Neger* tot den Egyptischen minister van oorlog: »Bevalt het u mij te dooden, zoo dood mij. Gij hebt mijnen vader en de mijnen gedood: het is u zoo gemakkelijk mij den kop af te laten slaan, als het mij gemakkelijk is, hem voor de sabel uwer dienaars te houden.” Met zulke soldaten kan een geschildt veldheer wel iets uitrichten. De *Negers* worden door de *Turken* voor de laagste aller menschen, en de *Arabieren* voor geborene slaven gehouden; zij zelve rekenen zich hoog boven beiden verheven. Toen PROKESCH eens eenen gewonden *Arabier* in het land zag liggen, riep hij eenen *Neger* tot zich, om hem bij te staan. »Waarom dit?» was het antwoord, »het is immers maar een *Arabier*.”

Den liefhebbers van het kaartspel, dat heerlijk middel, om den kostelijken tijd te dooden, de zakken te vullen en te ledigen en het hoofd op den hol te brengen, zal volgende bijdrage, betreffende de geschiedenis dier verleidsters van den tweeden rang, mogelijk niet geheel onaangenaam zijn :

De speelkaarten zijn, volgens nieuwere onderzoekingen, niet ten behoeve van KAREL VI, om dezen in zijnen krankzinnigen toestand te verstrooijen, uitgedacht; want men kende ze in Frankrijk reeds onder KAREL V. In Spanje vindt men reeds in het jaar 1330 van dezelve gewag gemaakt.

Volgens het Akademisch woordenboek van Madrid, zijn zij door NICOLAAS PERIN uitgegacht.

JOHANNEAU beweert echter, dat zij nog oudcr zijn. Dit is zeker, dat zij onder KAREL V in Frankrijk nog schaars gevonden werden, vermits de houtsncekunst toen nog niet uitgevonden was en de rekenkamer in 1390 eene groote som voor speelkaarten, ten dienste van KAREL VI, uitgaf. Onder de volgende regering kleurde de schilder JACQUININ GRIGNONNEAU dezelve, en maakte ze meer algemeen bekend.

ARGINA, de naam van troefvrouw, is de letterkeer van REGINA, Koningin MARIA VAN ANTON, gemalin van KAREL VII. RACHEL, de ruitenvrouw, was AGNES SORREL. Schoppenvrouw beteekende, onder den naam der krijgshaftige PALLAS, de jonkvrouw van Orleans; en ISABELLA van Beijeren werd door de hartenvrouw aangeduid, onder den naam van JUBITH.

De vier koningen, DAVID, ALEXANDER, CAESAR en KAREL de groote werden door de vier heeren voorgesteld. De hovelingen van dien tijd vergeleken KAREL VI met DAVID. De vier heeren (ridders), HOGIER, LANCLOT, LA HIRE en HECTOR DE GALEND zijn personen uit de Geschiedenis. De beide eersten waren helden uit den tijd van KAREL de groote, en HECTOR DE GALEND, benevens LA HIRE waren uitmuntende legerhoofden onder KAREL VII.

Deze vier kaarten stelden den adel voor; alle andere kaarten, tot de tien, beteekenden soldaten: zelfs de kleuren waren militaire zinnebeelden. Door het *hart* gaf men *moed* en *dapperheid* te kennen; door *schoep* en *rust* het wapen; en eindelijk door *klaver* het standpunt, waarvan de generaal zijn overzigt nemen moet, wanneer hij een kamp gaat betrekken. Voorts beweert men, dat het *as* het zinnebeeld is van het geld, de hoofdzaak bij den oorlog, die alles overwint.

Hoogezand den 8 Maart 1834.

J. F. BEINS.

BAROMETER.				THERMOMETER.			
Hoogstestand.	Laagstestand.	Verschil.	Gemiddelde hoogte.	Hoogste stand.	Laagstestand.	Verschil.	Gemiddelde hoogte.
29.8½, d. 23 's avonds.	28.11, d. 21 's morgens.	0 d. 9½ l.	29 d. 4.26 l.	53°, den 27.	22°, den 10 's morgens.	31°.	35° 18.

Helder	39 malen.	Buiten de gewone waarnemingen nog éénmaal hagel en éénmaal sneeuw.	Eene vrij zachte, heldere maand met weinig regen, maar tamelijk veel wind, omwippen zelfs hevigen. Het luchtgevoel is, over het geheel genomen, niet zoo zool als de jongste maand <i>Januarij</i> : daardoor werd de al te groote groeikracht enigzins teruengehouden.
Bewolkt	11 ———		
Betrokken	22 ———		
Regen	5 ———		
Mist	7 ———		

Tusschen Z. en W. (vlak W. daaronder begrepen)	36 malen.	Zachte wind	28 malen.
— Z. — O. (— Z. —————)	22 —	Windig	32 —
— N. — O. (— O. —————)	9 —	Hevige wind	7 —
— N. — W. (— N. —————)	17 —	Stil	17 —

De *Barometer* teekende, zoo wel telkenmale, als *gemiddeld*, hoog, hebbende slechts éénmaal ééne lijn beneden 29 geteekend, somwijlen zeer hoog, zoo als den 9den, 10den, 15den, 16den, 22sten, 25sten, 26sten en 28sten; over het algemeen was dezelve zeer afwisselend en onbestendig. De sterkste daling heeft men opgemerkt van 4 lijnen, tusschen den avond van den 20sten toeden morgen van den 21sten; daarentegen de sterkste schielijke rijzing van 3½ l. tusschen de morgen- en middagwaarnemingen van den 28sten, en weder van 3½ l. tusschen de middag- en avondwaarnemingen; zoodat van 's morgens 7 uren tot 's avonds 9 uren eene rijzing plaats had van 7 l., toen de hevige N. wind bedaarde en de regenbuijen van 's morgens waren opgehouden en het weder den kanschen dag helder bleef.

De *Thermometer*, in de 17 eerste dagen onbestendig geweest zijnde, kreeg van toen af meer bestendigheid en teekende vrij eenparig, voor deze maand doorgaans vrij hoog; gemiddeld echter niet zoo hoog als in Februarij 1833. De sterkste schielijke rijzing van de morgen op de middag waarnemingen was van 17°, op den 27sten; daarentegen de sterkste daling van den middag op den avond van 11°, op den 13den.

De Hoofdwind was Z.W., ook bij de *hevige* windvlagen, zoo als den 18den, 24sten en 27sten; intusschen waaide het *hevig* uit het N.W. en N. op den 20sten, 21sten, 27sten en 28sten. Door den sterken wind en zeer weinig regen werden de landen van het overvloedige water ontlast.

Den 8 Maart 1834 vertrok van Harlingen kapit. *A. Rozema*, met het kofschip *Anna Catharina*, op avontuur naar de Oostzee.

De Kommissie, ter inzameling en uitdeeling der gaven voor de Noodlijdenden wegens Overstroming te Hamdijk, onder de Gemeente Nieuwe Schans, berigt door deze, dat hij heeft ontvangen zijn de volgende gaven: nl. van N. N. te Veendam f 15, van A. W. Wx. te Groningen f 10, van den heer Mr. H. A. SPANDAW, als Lid der Kommissie te Groningen, van onbekende Gevers aldaar ingezonden, f 34 — 90, en van de Gemeente Beerta de aanzienlijke som van f 80; makende een geheel van f 139 — 90. De Kommissie heeft hiervan veertien Huishoudingen van tijd tot tijd in Geld ondersteund, en heeft het genoegen, de milde Gevers, alsmede de Kommissie te Groningen, bij deze, vanwege de Hulpbehoefenden, haren welmeenenden dank te betuigen, met den wensch, dat de Goddelijke Voorzienigheid deze gaven met den besten moge bekrachten.

dat de Goddenijke Voorzienigheid deze gaven in een zamenhangende reeks heeft gegeven.
N. SCHANS De Kommissie voorad.:
den 8 Maart 1834. L. P. DIJKEMA, Pr.

Voor den ongelukkigen kanonnier **ADRIAAN STORM**, welke door een noodlottig toeval, bij de exercitiën van zijn wapen, zijne beide armen verloren heeft (zie *Ooringen Courant* van den 13 Decemb. j.l.), is aan het Bureau van dit Blad ontvangen: Van N. N. een Coupon, no. 64, groot . . . f. 4 — 95.
Bedrag van de vorige opgaaf 21 — 04.

Totaal f 25 — 96.

**** GEWONE OPENLIJKE VERGADERING VAN HET DEPARTEMENT GRONINGEN** der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op Woensdag, den 12 Maart 1834, des avonds te 6 uren, in de Concertzaal. — Redvoering. — *Bezorgc.*

IN DEN SCHOUBURG UTILE ET DULCE,
Zaterdag, den 15 Maart. **DE TROUWRING, Tooneelspel, en daarna:**
OORDEELT NIET VOOR DAT HET TIJD IS, Blijspel met Zang.

*** Heden morgen verloste zeer voorspoedig van eene DOCHTER A. R.
Sijner geliefde Echtgenoots van

GRONINGEN
den 10 Maart 1834.

♦♦ Mijne geliefde Echtgenoot E. SCHREIBER beviel heden voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON.

SLOCHTEREN,
den 8 Maart 1834.

J. U. MODDERMAN,
Rijks Ontvanger.

Getrouwd, op den Huize Rijs, den 3 Maart 1894.
Jonkh. G. R. G. VAN SWINDEREN

Jonkvr. C. J. RENGERS.

*** Heden namiddag overleed, na eene korte, doch hevige ongesteldheid, mijn geliefde Echtgenoot HENDRIK BOLTE, in den ouderdom van ruim 77 jaren, na eenen gelukkigen echt van 12 jaren. Allen, die den overledene gekend hebben, zullen met mij en mijne Kinderen den waardigen man betreuren.

GRONINGEN
den 4 Maart 1834.

* * Heden overleed tot mijne bittere droefheid, na eene gelukkige echtverbintenis van ruim zes jaren, mijne geliefde Echtgenoot, Vrouwe EVA JUSTINA WIERDSMA, in den ouderdom van zesentwintig jaren, mij nakomende drie Liefelingen, te jong om hun verlies te beseffen.

Mr. L. DORHOUT.
 LEEUWARDEN.
 den 7 Maart 1834.
 .. Desen nacht werd ons jongste en teedergeleefde Dochtertje HENRICA ELIZABETH, slechts bijna vijf maanden oud, tot onze grievende smart, ons door den dood ontrukkt. De deelneming van hooggeschatte Bloedverwanten en Vrienden zal ons, al kunnen wij hun geene bijzondere kennisgeving doen toekomen, vertroostende wezen.

UTRECHT,
den 8 Maart 1834.

geb. ADRIANI. Het heeft den Alwijze behaagd, heden avond, te vijf uren, om ons onze Dochter NEELTJE door den dood te ontrukken, in den ouderdom van 21 jaren en ruim 2 maanden. Eene langdurende sukkeling maakte een einde aan haar nog bloeiend leven. Zij ruste zeer zacht in de hoop, dat zij een beter Va-

